

Trimtips Hobie 16

Door Detlef Mohr

* Een Hobie 16 op snelheid

Om algemeen geldende trimtips te beschrijven is een moeilijke zaak. Persoonlijke ervaringen spelen hierbij natuurlijk een belangrijke rol. Het zal dan ook duidelijk zijn dat er bemanningen zijn die andere ervaringen hebben en dus niet met deze tips overeenstemmen. Een belangrijk gegeven is het bemanningsgewicht. Het spreekt van zelf een bemanning van 135 kg een andere trim vereist dan een team van 160 kg. Ook de leeftijd van de boot speelt natuurlijk een rol. De oudere hobie 16 hebben nu eenmaal niet alle beslag en voorzieningen van een nieuwe boot. De trimtips zullen daardoor niet altijd voor alle boten geschikt zijn. Maar de beginselen blijven hetzelfde. Een boot trimmen betekent nu eenmaal veel proberen en testen. De volgende uitrusting en basisgegevens vormen het uitgangspunt voor de trimtips:

Uitrusting.

- Eurofokkeval met Spectra lijn
- Foktrimset met curryklem van Harken
- Dubbele trapeze
- Anti Glijstrippen
- Verstelbare roerbeslag
- Schootblokken 1:6
- Telescoop joystick
- Een tweede wandspanplaat aan de voorstag
- Minimaal GFK of Epoxy roerbladen.

Basisgegevens.

- Zijstag-lengte 5830 mm
- Voorstag-lengte 5570 mm
- Zeil niet ouder dan 5 jaar
- Bemanningsgewicht van 135 kg tot 140 kg

Instellen van de maststand.

De stand van de mast wordt door het instellen van de zijverstaging met behulp van de wandspanners bepaald. Er zijn in principe drie basisinstellingen

namelijk

1. Bij vlak water en zwakke tot matige wind: het 4^e gat vanonder.
2. Bij lichte golfslag en zwakke tot matige wind: het 3^e gat vanonder
3. Open water met flinke golven : 2^e gat van onder.

De wandspanning.

De stand van de mast en de spanning op de verstaging hangen nauw met elkaar samen. Bij zwakke tot matige wind wordt de wandspanning door middel van de fokkeval relatief zwaar aangespannen. Om te weten of de juiste spanning is ingesteld wordt de boot iets in de wind gedraaid en de grootschoot aangetrokken. Als je de blokken net op elkaar kunt krijgen is de wandspanning goed ingesteld. Bij toenemende wind wordt de wandspanning steeds iets verminderd tot dat de blokken makkelijk op elkaar te krijgen zijn.

Het installeren van de fok.

De fok wordt bijna altijd zo laag mogelijk aan de onderste wandspanner vastgezet. De juiste plaats is afhankelijk van de stand van de mast. Je moet er op letten dat onder alle omstandigheden de fok dicht getrokken kan worden. Als uitgangspunt kan de fok in het 3^e gat vanonder worden vastgemaakt.

De Fokkeschootblokken.

De fokkeschootblokken worden d.m.v. een harpsluiting aan de fok gezet. Dit gebeurt op een speciale manier. De harp wordt door het onderste gat gestoken en wel zo dat het pennetje door het tweede gat vanonder weer in de harp wordt gedraaid. (zie tekening) Voordat je dit doet moeten de fokkeblokken natuurlijk aan weerszijde van de schoothoekplaat in de harp gehangen worden. Ik heb de ervaring dat hoe lager de blokken zitten des te hoger de boot aan de wind loopt.

De voorlijkspanning van het grootzeil en de fok.

Het voorlijk van het grootzeil wordt m.b.v. de voorlijkstrekker aan het lummelbeslag ingesteld. Hoe meer spanning hoe vlakker het zeil. Dat betekent dat bij zwakke tot matige wind een gemiddelde spanning wordt ingesteld. Kreukels eruit en iets doorzetten. Bij harde wind wordt het voorlijk tot de zwarte band doorgezet. Maak hierbij gebruik van de grootschoot. Door deze gelijktijdig aan te trekken is het makkelijker het voorlijk aan te spannen.

Het onderlijk van het grootzeil.

Voor het onderlijk geldt bij aan de windse koersen eveneens; hoe meer wind, des te strakker het onderlijk. Zodra voor de wind gezeild wordt kan het onderlijk volledig los gezet worden.

De traveller.

De positie van de traveller is afhankelijk van het bemanningsgewicht. Bij weinig wind wordt de traveller een handbreedte uit het midden gezeild. Zodra de loefromp van de boot steeds weer uit het water komt kan de traveller meer naar buiten (max. 40-50 cm)gezet worden. De travellers van de fok worden standaard zoveel mogelijk naar binnen gezet. Als de wind toeneemt kunnen zij steeds meer naar buiten gezet worden. Als een team goed op elkaar is ingespeeld kan de fokkenmaat de traveller van het grootzeil bedienen. Door bij harde vlagen de traveller te lossen wordt de druk in het grootzeil effectief en snel vermindert. Het lukt echter alleen met een rollertraveller. Bij halve wind wort de traveller van het grootzeil ongeveer op de hangbanden gezet en wordt de schoot gelost zodat er een mooie twist ontstaat. De

fokkentraveller gaat gelijkmatig mee naar buiten. Voor de wind wordt alles zover mogelijk naar buiten gezet en de fok ,indien nodig met de hand naar buiten gehouden.

De spanning op de zeillatten.

Er zijn twee basis instellingen namelijk:

1. Bij zwakke tot matige wind een redelijke spanning zodat de latten altijd ge bogen zijn. (standing up)
2. Bij harde wind worden net de kreukels uit het zeil gehaald. Na het zeilen worden de latten volledig ontspannen zodat de levensduur van het zeil verlengd wordt.

NB. Op dit punt wordt in nederland over het algemeen afgeweken en wordt met aanmerkelijk meer spanning gewerkt. Vraag het aan de kanonnen..

De roeren.

De roerbladen kunnen met de afstelnok op de helmstok van voor naar achter versteld worden. De stand van de roeren kan volgens de tekening ingesteld en nagemeten worden. De standaard instelling is : A= 40 cmm B= 40 cm en C= 45,6 cm. A wordt vanaf de spiegel gemeten. B wordt van af het roerhuis gemeten. Het is aan te bevelen deze punten met een viltstift (watervast hahahaha) te markeren en de maat regelmatig na te meten. De evenwijdigheid van de roerbladen wordt ingesteld met behulp van het schuifstuk in de dwarsverbindingstang tussen de helmstokken. Met de boot op een strandtrailer of op bokjes kan m.b.t. een rolmaat de maat aan de voorzijde van de neergeklapte roeren en aan de achterzijde gemeten worden. Roeren moeten al na gelang de stijfheid van de boot tussen precies parallel en 5mm uitspoor staan. Als tijdens het varen de schoot wordt aangetrokken zullen bij een oudere boot de rompen een andere stand innemen dan zij hadden zonder schoot spanning.

TIP: Zet je roeren precies parallel als de boot geheel is opgetuigd en de schoot is door gezet. (red.) Het onderlijk van het grootzeil.

Het onderlijk moet altijd gespannen staan!

De trapeze.

De trapeze moet niet te hoog en niet te laag ingesteld worden. Een te hoge trapeze levert geen optimaal gebruik op. Terwijl bij een te lage trapeze de kans bestaat dat je met je kont het water raakt. Dit remt enorm. Als uitgangspositie kunnen de trapezingen zoafgesteld worden dat zij de zijbeams net raken. Ga daarna zeilen en stel de hoogte zonodig bij.

De Telltails.

Om de optimale stand van het zeil te kunnen "lezen" zijn telltails onontbeerlijk. Als de telltails zowel aan de loef- als aan de leizijde van het zeil naar achter staan bevindt het zeil zich in de optimale stand. Zie schets. De beste plaatsen voor de telltails zijn in het midden van de één na bovenste baan van het zeil, op het achterlijk van de derde baan van boven en op 33% van de mast in de derde baan vanonder. De bovenste twee gebruik je in het aan de windse rak. Alle telltails naar achter betekend optimale stand van het zeil. Voor het ruime rak gebruik je de onderste telltails. In de fok worden in de middelste baan achter elkaar 3 sets telltails geplakt. Verdeel de baan in vieren en plak ze iets verschoven van elkaar aan loef en lei van het zeil. Dat iets verschuiven geldt ook voor het grootzeil en heeft het voordeel dat je telltails aan leizijde door het doek heen kunt zien.

(bron: www.hobiehotnews.nl)